தூக்கிலே தொங்கவிடப்பட்டார் என்ற ஒரு தகவல் பத்திரிகைகளிலே செய்திகளாக வந்திருக்கின்றன. காவல் நிலையங்களிலே கொலை நடைபெறக்கூடாது என்று ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாநில அரசும் கருதி இருந்தாலும்கூட, கடந்த மாதம் நடைபெற்ற காவல் துறை உயர் அதிகாரிகள் கூட்டத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக வலியுறுத்தியதற்குப் பின்னாலும், விசாரணைக்காக காவல் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒருவரை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று சமீபத்தில் உச்சநீதிமன்றம் வலியுறுத்திய வழிமுறைகளைக் காவல் துறை கடைப்பிடிக்காததே இத்தகைய காவல் நிலையச் சாவுகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றது. இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே இது நடக்கக்கூடாது என்ற ஒரு எண்ணம் ஏற்கெனவே அரசுக்கு இருந்தாலும், காவல் துறையிலே இருக்கின்ற சில அதிகாரிகள்—எல்லோரையும் கூறுவதற்கில்லை—சில ஊழியர்கள் கடுமையான தண்டனை வழங்குவதன் மூலமாக இந்தச் சாவுகள்—காவல்நிலையச் சாவுகள்—நடைபெறுகின்றன.

இன்னொரு சம்பவம். ஏற்கெனவே சி.பி.சி.,ஐ.டி. அதிகாரிகள் அழைத்துச் சென்று அடுத்த தினம் பிணமாக வந்த ஒரு நிகழ்ச்சிகூட இருக்கிறது. கடந்த ஏப்ரல் மாதத்திலகூட குழித்துறை சப்-ஜெயிலிலே இருந்த, செம்பூத்திசையைச் சேர்ந்த ஒரு கைதி இதுபோன்று இறந்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இனி நம்முடைய காவல் நிலையங்களிலே புகார் கொடுக்கச் செல்பவர்கள் கொலை செய்யப்படமாட்டார்கள் அல்லது சாவு நடைபெறாது என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்துகிற வகையிலும், இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற வகையிலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருவள்ளூர் மாவட்டம் மணவாள நகர் காவல் நிலையத்தில் *9-10-1997* அன்று விடியற்காலையில் கோவிந்தசாமி என்பவர் இறந்த சம்பவம் குறித்து காவல் துறையின் சார்பில் நான் பெற்ற அறிக்கையின் ஒரு

பகுதியை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான் ஒவ்வொரு முறையும் இதுபோன்ற அறிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இந்த அறிக்கையை முழுமையாக நம்பி' ஏற்றுக்கொண்டு அவைக்குத் தெரிவிப்பதாக கருதிக்கொள்ளக்கூடாது. இது ஆய்விலே உள்ள ஒரு அறிக்கைதான். இது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதே எண்ணத்தோடுதான் இப்போது இந்த அறிக்கையிலே உள்ள சில பகுதிகளைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

'திருப்பதி குடை வருகையை முன்னிட்டும், புரட்டாசித் திங்கள் வாரத் திருவிழாவை முன்னிட்டும், ஜல்லிமேடு, அண்ணா நகரிலே உள்ள பெருமாள் கோயிலில் திருவிழா நடத்துவது பற்றி *1-10-1997* அன்று அந்த ஊர் மக்களின் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்போது அந்தப் பெருமாள் கோயிலின் பராமரிப்பாளர் என்ற முறையில் எல்லப்பன் என்பவர் அங்கிருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் திருவிழா குறித்த செலவினங்களை ஒதுக்கியிருக்கின்றார். இறுதியில் தன்னுடைய பங்கிற்கு திருவிழா குறித்த அழைப்பிதழை அச்சிடுவதாகவும் கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கூட்டத்திலே கலந்துகொண்டிருந்த மறைந்த கோவிந்தசாமியின் *28* வயது மகன் இராமலிங்கம் என்பவர் எல்லப்பனைப் பார்த்து 'நீ என்ன எல்லோருக்கும் செலவினங்களை ஒதுக்குவது? உனக்கு மட்டும் செலவு குறைந்த வேலையை ஒதுக்கிக் கொள்வதா?' என்று கேட்டிருக்கிறார். இதன் காரணமாக இருவருக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டுள்ளது. அப்போது இராமலிங்கம், "கைப்பின்னல் தொழிற் சங்கத்தின் பணம் ரூபாய் ஆயிரத்தைக்கூட நீ கையாடல் செய்திருக்கிறாய்" என்று எல்லப்பனிடம் கூற, தகராறு வலுத்து, இருவருக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்பட்டு, அங்கிருந்த ஊர் மக்கள் அவர்கள் இருவரையும் சமாதானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு, கோவிந்தசாமி தனது குடும்பத்தோடு நடைப்பயணமாக திருப்பதிக்குச் சென்றுவிட்டு *8-10-1997* அன்று ஊர் திரும்பியிருக்கிறார். அன்று மாலையில் ஊர் மக்கள் முன்னிலையில் மீண்டும் நடைபெற்ற ஊர்ப் பொதுக்கூட்டத்தில் *1-10-1997* அன்று நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு, கோவிந்தசாமி, எல்லப்பன் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கோரியிருக்கிறார். ஊர் மக்களுக்காக மன்னிப்புக் கேட்டாலும் மனம் உறுத்திய கோவிந்தசாமி தனது மனக்குமுறலை அடக்க மது அருந்தி, தனது வீட்டின் அருகே எல்லப்பனை அசிங்கமான வார்த்தைகளால் திட்டியிருக்கிறார்.

1997 அக்டோபர் 15] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இதனைத் தனது தம்பி நாகப்பன் மூலமாக அறிந்த எல்லப்பன், கோவிந்தசாமியைத் தட்டிக் கேட்க, அதனால் கோவிந்தசாமி, அவரது மகன் இராமலிங்கம் மற்றும் பலர் ஒன்றுகூடி இரவு 9 மணிக்கு எல்லப்பனையும், அவரோடு வந்தவர்களையும் கத்தியாலும், தடியாலும் அடித்துள்ளார்கள். இந்தச் சம்பவத்தில் காயம் அடைந்த எல்லப்பன், அவரது தம்பி, தம்பி மனைவி அம்பிகா மற்றும் அவரது தங்கை கௌரி ஆகியோருடன் 8-10-1997 அன்று இரவு 11 மணிக்கு மணவாள நகர் காவல் நிலையம் வந்து தங்களை அடித்தது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். காயம்பட்டவர்களுக்கு இரத்தம் அதிகமாகப் பெருகவே, அப்பொழுது காவல் நிலையத்திலிருந்த உதவி ஆய்வாளர் கரியப்பா உடனே திருவள்ளூர் அரசு மருத்துவமனைக்கு அவர்களைச் சிகிச்சைக்காக அனுப்பியிருக்கிறார்.

முற்பகல் 11-10

பின்பு, உதவி ஆய்வாளர், திருவள்ளூர், அரசு மருத்துவமனைக்குச் சென்று, காயம் அடைந்த எல்லப்பனை விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்து, பின் காவல்நிலையத்துக்கு வந்து, இரவு 11-45 மணிக்கு மணவாள நகர் காவல் நிலையக் குற்ற எண் 452/97, சட்டப் பிரிவு 307 இ.பி.கோவில் வழக்குப் பதிவு செய்துள்ளார். பிறகு இரவு 12-15 மணிக்கு சம்பவ இடத்திற்கு உதவி ஆய்வாளர், காவலர்களோடு சென்று எதிரியைத் தேட, எதிரி தலைமறைவாகி விட்டதால் மீண்டும் இரவு 1 மணி 40 நிமிடம் அளவில் காவல் நிலையத்திற்குத் திரும்பியிருக்கிறார். பின்பு இரவு 1-55 மணிக்கு கோவிந்தசாமி, அவரது மனைவி அன்னம்மாள், அவரது மகன் பாஸ்கர் ஆகியோர், காவல் நிலையம் வந்து தங்களை எல்லப்பன், வடிவேலு, பழனி, கன்னியப்பன் மற்றும் பல ரௌடிகள் உருட்டுக் கட்டையாலும், பல ஆயுதங்களாலும் தாக்கியதாகவும், இதுகுறித்துப் புகார் கொடுக்க காவல் நிலையம் வரும் வழியில் தசரதன் மற்றும் பலர் மீண்டும் தங்களை உருட்டுக் கட்டையாலும், பல ஆயுதங்களாலும் தாக்கியதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அன்னம்மாள் கொடுத்த புகாரை ஒட்டி வழக்கு ஒன்றும் 116/97-லே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவரையிலே நடந்த சம்பவங்கள் பெருமளவிற்கு உண்மையாக இருந்தாலும்கூட அடுத்து, காவல் நிலையத்தில் அந்த கோவிந்தசாமி இறந்துவிட்டார் என்பதைப் பற்றி, அவர் காவல் நிலையத்திலே அடிக்கப்பட்டாரா, அல்லது காவல் நிலையத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு

நடைபெற்ற தாக்குதல் சம்பவத்திலே காயமுற்றாரா, உட்காயம் ஏற்பட்டதா அல்லது காவல் துறையினர் கூறுவது போல நிலையத்திலே அவர் தூக்கு மாட்டிக் கொண்டாரா என்பவைகளெல்லாம் இப்போது ஆர்.டி.ஓ. விசாரணையிலே இருந்து வருகின்றன.

ஆர்.டி.ஓ.வினுடைய இடைக்கால அறிக்கையும் தரப்பட்டு, காலையிலே நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு, டி.ஜி.பி.யோடு தொலைபேசி மூலமாகத் தெரிந்து கொண்ட விவரம்:- ஆர்.டி.ஓ. விசாரணையிலே பெறப்பட்ட இந்த இடைக்கால அறிக்கையில் சந்தேகத்திற்குரிய மரணம் என்பதாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இதையொட்டி, தலைமைக் காவலர் ஒருவரும், நிலையக் காவல் பணியிலே இருந்த முதுநிலைக் காவலர் ஒருவரும் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், உடனடியாக. இன்று காலையிலே அந்தச் செய்தி வந்த பிறகு, சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், இன்ஸ்பெக்டரும் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கோவிந்தசாமியினுடைய குடும்பத்தின் ஏழ்மை நிலையைக் கருத்திலே கொண்டு, அவருடைய குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலேயிருந்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; அதற்கான உத்தரவும் நேற்றைக்கு முன்தினமே வழங்கப்பட்டு விட்டது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

காவல் நிலையத்திலே ஏற்படும் இத்தகைய மரணங்கள் குறித்து அரசு எவ்வளவு கவலைப்படுகிறது என்பதையும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதிலே தீவிரமாக இருக்கிறது என்பதையும் இங்கே இந்தக் கவன ஈர்ப்பின் அடிப்படையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

10-9-1997-இல் நடைபெற்ற காவல்துறை அதிகாரிகள் மாநாட்டில் நான் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கத்தை – ஒரு பகுதியை இங்கே படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்:

"காவல் நிலையங்களில் ஏற்படும் மரணங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் பலமுறை கூறி வந்திருக்கிறேன். இருப்பினும் இது தொடர் நிகழ்வாக நடந்து வருகிறது. இந்தப் போக்கு மிகவும் வருந்துவதற்கு உரியது ஆகும். இதனால் அரசுக்குப் பிரச்சினைகள்

ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல், காவல் துறைக்கும், அரசுக்கும் மிகுந்த அவப் பெயர் ஏற்படுகிறது. இது முற்றிலுமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதைப்பற்றி அனைத்துக் காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் எடுத்துக் கூறி, இனியேனும் காவல் நிலைய மரணங்கள் நிகழாவண்ணம், தக்க நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுக்க வேண்டும். காவல்துறை ஒருவரைக் கைது செய்யும்போது ஒரு சாட்சியின் கையெழுத்தைப் பெற வேண்டும் எனவும், கைது செய்து விசாரிக்கும்போது கைது செய்யப்பட்டவரின் நண்பர் அல்லது உறவினருக்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் தற்போது உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர்கள் அடிக்கடி காவல் நிலையங்களைப் பார்வையிட்டு காவலர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினால் இந்தக் காவல் நிலைய மரணங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இனிமேல் இதுபோன்று காவல் நிலைய மரணம் நிகழ்ந்தால் உயர் அதிகாரிகளையும் அதற்குப் பொறுப்பாக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது." என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அந்த மாநாட்டில் இறுதியிலே நான் உரையாற்றியபோது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டேன்:

முற்பகல் 11-15

"ஒரு குற்றம் வெளிப்படாமல் போனால்கூட பரவாயில்லை, குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவன் கொலையுண்டான், காவல் நிலையத்திலே கொலையுண்டான் என்ற செய்தி அவமானகரமானது, அரசிற்கு மாத்திரமல்ல, காவல் துறைக்கும்தான் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. ஒரு காவல் நிலையத்தில் இருக்கின்ற கைதி இறந்துவிட்டான் என்பதற்குப் பிறகு சென்று விசாரிப்பதைவிட, அடிக்கடி மாவட்ட மேலதிகாரிகளாகிய நீங்கள் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று ஆய்வு செய்வதன் வாயிலாக அங்கே அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கைதியைப் பார்த்துக்கூட, குற்றம் சாட்டப்பட்டவனைப் பார்த்துக்கூட நீங்கள் விசாரிக்கலாம். போலீசார் அவர்களிடம் உண்மையை வரவழைப்பதற்காக அடித்தார்கள் என்ற செய்தி உங்களுக்குக் கிடைத்தால்கூட நீங்கள் அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அடிப்பதே குற்றம் என்பது அவர்களுக்குப் புலப்பட்டால்தான் அதற்கே எச்சரிக்கை உண்டு, நடவடிக்கை உண்டு என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாக்கப்பட்டால்தான், லாக்கப்பில் அடித்துக் கொலை செய்வது எவ்வளவு பெரிய குற்றம் என்பதை அவர்களால் உணர முடியும்" என்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். இதற்கேற்ப, இந்தச் சம்பவத்திலேகூட இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்கிற அளவிற்கு உயர்

அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. வினுடைய அறிக்கை வந்த பிறகு, மேலும் இங்கே உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இதற்கு மேலும் விசாரணை தேவையா என்பதை அறிந்து நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நண்பர் தீரன் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப்போல, அவர்களுடைய பகுதியிலே, காவல் நிலையத்திலே கொலையுண்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட சடையனுடைய குடும்பத்திற்கு உதவியளிப்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்து ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, காவல் நிலையச் சாவுகள் என்பது, பல ஆண்டுகளாக, எந்த அரசாக இருந்தாலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அரசில் அது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று எவ்வளவோ முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டாலும்கூட, நம்மையும் மீறி இந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இதற்கு முழுப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டியது காவல் துறைதான் என்றாலும், காவல் துறையைக் கையிலே வைத்திருக்கின்ற அரசுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அரசு செயல்படும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, இனி இத்தகைய குற்றங்கள் தொடர்ந்து நடக்காமல், நண்பர் மணி எடுத்துக்காட்டியதைப்போல இந்தக் குற்றங்களுக்குக் காரணமாகவோ அல்லது பொறுப்பாகவோ இருக்கின்றவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். ஏற்கெனவே பல இடங்களில் நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவங்களில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாரும், எந்தக் காவல் அதிகாரியும் மன்னிக்கப்படவில்லை, இடமாற்றம் அல்லது பணிமாற்றம் அல்லது பணி இறக்கம் அல்லது பணியிலிருந்து விலக்கம் என்ற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்ட சிலர் மீது வழக்குகளும் தொடரப்பட்டுள்ளன. அதைப்போல இந்தச் சம்பவத்திலும் நிச்சயமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

(ஆ) சிவகங்கை மாவட்டம், மானாமதுரை அருகிலுள்ள சோமசுந்தரம் நூற்பாலை மூடிக் கிடத்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, சிவகங்கை மாவட்டம், மானாமதுரை அருகிலுள்ள சோமசுந்தரம் நூற்பாலை மூடிக் கிடப்பது குறித்து கவனஈர்ப்பாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பாக திரு. ஜி. பழனிசாமி, திரு. கே. சுப்பராயன், திரு. பெருந்துறை நா. பெரியசாமி, திரு. வை. சிவபுண்ணியம்,, திரு. எஸ். வி. கிருஷ்ணன்,